

Emlékezés Novák Lászlóra (1873–1942)

Gécs Béla

A magyar nyomdaipar európai hírvé mestere, a szakmai nevelés és a nyomdász továbbképző tanfolyamok vezetője, id. Novák László a Pallas-nyomdában kezdte nagy ívű pályáját. Már fiatal korától kezdve a nyomdászcsaládnak élt, és annak elkötelezettje, a magyar nyomdatörténetnek érdemes nevelője lett. Célkitűzése volt a mívés mesterségnek művészetté formálása. Nála a legkisebb nyomdászati szakkérdés is fontos volt, és arról szívesen értekezett írásban és szóban. Fáradhatatlan, termékeny munkása volt a nyomdász szakirodalomnak: 1893–1902-ig a Magyar Nyomdászati és a Nyomdászati Enciklopédia segédszerkesztője, 1903–1910-ig a Grafikai Szemle és a Magyar Nyomdászok Évkönyvének főszerkesztője. Tudásával a legnagyobb bizalmat és elismerést érdemelte ki szaktársai részéről.

Főműve az általa szerkesztett Grafikai Művészetek Könyvtárának 13. kötetében kiadott

„A nyomdászat története” című könyv. Olvasmányosan tárgyalja a nyomdászat történetét a könyvnyomtatás feltalálásától 1928-ig, párhuzamosan bemutatva a külföldi és magyar nyomdászat történetét.

Legnagyobb, de egyben utolsó nagy munkája a Gutenberg mozgatható betűje feltalálásának 500. ünnepi évében, 1940-ben írt „Nyomdászatunk 500 esztendeje” című történelmi tanulmánya.

1942. május 3-án távozott a földi létből. Pótolhatatlan úrt hagyott maga után, mint Ember, mint Kolléga és mint a magyar nyomdász szak-kultúra elkötelezett fáklavivője!

VIRTUÁLIS MÚZEUM

Várunk szakmatörténeti visszaemlékezéseket, saját élményeket, becses, régmúlt technológiákat idéző tárgyak, eszközök fotóit, régi, nyomdában készült fotóikat, hogy megoszthassuk a szakmai múlt iránt érdeklődő kollégákkal.

<http://www.mgonline.hu/nyomdamuzeum>